

[Svend Auken]

tinget og i forhold til arbejdsmarkedet, og selv om det nok snarest – vi skal jo ikke være naive – er udtryk for, at regeringen er pisket til at være venlig, bør den nye åbenhed naturligvis ikke afvises.

Jeg skal give et klart svar fra Socialdemokratiet. Vi støtter bestræbelserne på at gøre en forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne til et hovedmål i den økonomiske politik. Det har vi faktisk kæmpet for de sidste fire år og hver gang fået at vide, at vi var sortseere og sortmalere, og at vi ikke havde forstået det mirakuløse ved regeringens strategi. Vi støtter også tanken om trepartsdrøftelser på arbejdsmarkedet. Men regeringens udspil savner helt forslag, der kan føre til større social retfærdighed, der kan klinke de menneskelige skår. Der er ingen yderligere satsning for at modvirke den stigende arbejdsløshed; ingen yderligere midler til forskning og erhvervsudvikling. Tankerne om en pensionsreform er desværre meget vage, og trontalen er tavs om andre væsentlige spørgsmål som tryghed, demokrati og betalt frihed til uddannelse.

Derfor synes vi ikke, det var en god trontale, selv om tonen var blevet mere beskeden og mere forsonlig. Det største problem ved talen var imidlertid de mange utroværdige løfter om skattelettelser.

Arbejdet med at løse de store samfundsproblemer bliver vanskeligt. Socialdemokratiet er indstillet på et åbent samarbejde med SF og også med De Radikale, fordi vi tager deres frihedsbrev for pålydende. På enkelte punkter vil det også være muligt at samarbejde med regeringspartierne, selv om – og det skal indrømmes åbent – der er en betydelig afstand mellem deres og vores udgangspunkt. Vi gør det altså ikke af lyst, men i erkendelse af det danske samfunds overordentlig store problemer efter fem års mislykket borgerligt styre.

Kent Kirk (KF):

Det var med stor interesse, jeg lyttede til hr. Svend Aukens tale, og jeg synes da også, der var mange realistiske standpunkter og synspunkter i talen. Men der var dog ét sted, hvor jeg finder at den politiske vurdering fra hr. Svend Aukens side er en fejlbedømmelse, eller at hr. Svend Auken forsøger at bære kappen på begge skuldre, og det er i spørgsmålet om den

økonomiske politik og nødvendigheden af at føre en stram økonomisk politik og så samarbejdet med SF.

Jeg vil meget kort læse op fra Dansk Metals septemhernummer i år, hvor man konstaterer, at dér, hvor man har ansvaret ude i kommunerne, kan man ikke få det økonomiske samarbejde til at fungere. Derom siger man f.eks. i Dansk Metal:

»Det er de færreste steder, der er indgået budgetaftale med S og SF. I København møder SF med en politisk smørrebrødseddell så lang og dyr, at den i sin økonomiske uansvarlighed er helt uspiselig – for skatteyderne. Det beror på, at SF har opfundet sit eget økonomiske system med at bruge den samme krone to gange.«

Derfor er det svært for mig at se, hvordan man skal få en sådan økonomisk politik dér, hvor man har ansvaret, til at fungere sammen med alt det øvrige, som hr. Svend Auken var inde på i sin tale.

Derimod kan jeg meget bedre lide et andet citat af hr. Svend Auken, og det er det, hr. Svend Auken udtalte i lørdags, lige efter at han var blevet valgt til formand for Socialdemokratiet. Da udtalte hr. Svend Auken:

»Demokratiet handler om at sprede magten, så alle bliver ansvarlige for deres egen tilværelse.«

Jeg vil gerne sige, at vi i Det Konservative Folkeparti finder, at det netop er rigtigt, at det enkelte menneske skal få lov til at føle ansvar for sin egen tilværelse. Det er derfor, vi arbejder for at fjerne de centralistiske tendenser i samfundet, der er opbygget igennem 1960'erne og 1970'erne. Når vi f.eks. arbejder på at sprede ejendomsretten til erhvervslivet via frivillige OD-ordninger, er det netop, fordi vi finder, at dette giver den enkelte lov til at føle et ansvar for sin egen arbejdsplads.

Hvis hr. Svend Aukens trontale i lørdags skal tages for pålydende – og det håber jeg den skal – ser det altså ud til, at Socialdemokratiet er kommet til en mere realistisk erkendelse af, hvad der gavner den enkelte og samfundet bedst.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi, at mennesket kommer i første række. Det er meget vigtigt, at udgangspunktet i de kommende år bliver det enkelte menneske og familien. Familien er jo en meget vigtig bestanddel af vort